

Curriculum vitae de Cristóbal Serra Simó

Cristóbal Serra va néixer el 28 de setembre de 1922 a Palma, en el si d'una família burgesa, ell mateix precisa l'esdeveniment amb aquestes paraules: «Exactamente el alumbramiento tuvo lugar en una casa de la que es hoy la plaza del Mercado, donde se yergue en además parlamentario la estatua de Antonio Maura y donde está fijada, en los muros de la iglesia de San Nicolás, la piedra en la que se sentó la beata Catalina Tomás».

Quan el 1957 aparegué a les edicions Atlante de Palma el seu primer llibre, *Péndulo*, causà tanta sorpresa com admiració per la dissonància amb les poètiques dominants en l'època. La seva heterodòxia quant als cànons genèrics i estilístics a l'ús es mantingué en obres successives, entre les quals destaca *Viaje a Cotiledonia* (1963) pel que suposa de creació d'una geografia imaginària habitada per éssers exemplars (és a dir, models, en positiu o en negatiu, de formes de viure i de ser, d'actituds morals, culturals, ètiques i polítiques) que no aconsegueixen (ni, evidentment, pretenen) disfressar els seus llaços familiars locals i universals. Cristóbal Serra mateix ha reconegut que el vessant més lúdic de la seva obra s'hauria de cercar en els dos llibres esmentats i a *Diario de Signos*, mentre que la profètica podria rastrejar-se sobretot a *Itinerario del Apocalipsis*, *La noche oscura de Jonás* i *Visiones de Catalina de Dülmen*. Ha cultivat el diari reflexiu a *Con un solo ojo*, ha recollit el seu cabal aforístic a *Nótulas* i ha dispensat atenció també a l'aforisme universal al llibre *Efigies*. Hi ha una antologia general de la seva obra, *El don de la palabra*, i la seva autobiografia, *Las líneas de mi vida*, s'ha vist recentment continuada a *Tanteos crepusculares*. A la seva extensa obra de creació es reflecteixen de manera evident les afinitats electives del lector, el traductor i el crític, afinitats que configuren a la vegada un territori també de marcada heterodòxia en relació amb les obres i els autors freqüentats pels seus contemporanis: l'*Apocalipsi* (per al qual ens va donar una lluminosa «Guía de lectura»), Swift (el mestre de la ironia, eina predilecta de Serra), el visionari William Blake (també creador d'una cosmologia personal), Larrea (heterodox fins i tot de les més agosarades heterodòxies religioses o literàries), Breton (a l'*Anthologie de l'Humour Noir* del qual tingué la gosadia de respondre amb una cèlebre *Antología del humor negro español*), Octavio Paz (que seria després el seu lector i admirador confés), etc. Entre altres guardons, rebé l'any 2000 el premi Ramon Llull